

mandato congruum; quid tam publicæ quàm Eccle-
siasticæ rei salutare videatur, declarandi, simul ac in-
cussos scrupulos, sine offensione eximendi, relinquen-
da mihi fuerit libertas. Quando verò castum studium
desideriumque stuprantibus iniquis figmentis, in pactis-
que commentitiis imputationibus fuit contradicen-
dum, sic est temperata contradictio, ut monstratâ ini-
quitate deterfaque injectarum turpitudine macula-
rum, contradicentium dignitas, nullo vicissim, in com-
pensationem injuriæ, macularetur opprobrio. Et qui-
dem animo conceptam bonam spem, illorum quo-
rum de verbuisse visa mihi est indignatio, dexteritas &
prudencia, tantò roborat fortius, quantò illi vereri
possunt minus, exosum pacificationis negotium,
præcipitatum iri adminiculante senec decrepito, qui va-
sa jam colligit, transitumque de turbidi seculi Scenâ,
in coelestem meditatatur patriam. Nec adest interne-
cina Christianorum odia terminatus dies, in tam pro-
pinquo, ut si hodie primùm editus essem in lucem,
promittere mihi ausim, quod diem illum sim visurus.
Verùm enim verò dicturi sunt pacis inimici, quod
rebus sic comparatis, inania non fuerint repetenda
vota, inania reditura ad voventes. Temperandum
fuisse ab iterum ore jactis, antea actorum iniquitatem
non abolicuris, inveteratis querelis. Sepultam perse-
cutionum